

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

płaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 280

Katowice, czwartek 3-go grudnia 1931 r.

Rok 30

Położenie śląskich wsi rolniczych.

Oplakany stan dróg. — Ogólny brak szkół.

Na nadzwyczajnym walnym zebraniu delegatów Związku gmin województwa śląskiego, po referacie prezydenta miasta Królewskiej Huty, p. Spaltensteina wygłosił obszerny referat na temat: „Położenie śląskich wsi rolniczych” naczelnik gminy Tychy (pow. pszczyński) pan **Wieczorek**. Referent omówił oplakany stan dróg wiejskich oraz szkolnictwo powszechne na wsi.

Stan dróg wiejskich jest oplakany. — Główne magistrale w życiu wiejskiem nie odgrywają znaczniejszej roli. Są zbyt oddalone od wsi i tworzą tylko część szlaku komunikacyjnego, łączącego wieś z miastem. Natomiast brak zupełnie jako tako utrzymanych dróg, łączących daną wieś z sąsiednimi gminami. Wiosną, jesienią i zimą, w okresach większych opadów, temi drogami ani jeździć, ani chodzić nie można. Wozy toną w błocie po same osie, zaś przechodnie są zmuszeni schodzić z dróg na sąsiednie pola, wyrządzając ich właścicielom znaczne szkody.

O naprawie dróg wiejskich, nie można nawet myśleć. W przewadze małe gminy z nikłych swych dochodów nie są w stanie wyznaczyć na cel ten nawet kilkudziesięciu złotych rocznie a pomoc powiatów i województwa zawodzi zupełnie. Gorzej jeszcze z właścicielami dóbr, którzy na utrzymanie dróg nie łożą nawet grosza. Po przyłączeniu do gmin obwodów dworskich, zarządy gmin muszą nawet naprawiać te drogi, któremi jeżdżą tylko wozy dworskie.

Szczególony rozdział w sprawach drogowych stanowią dojazdy do stacji kolejowych, do których trudno się dostać nawet latowym czasem. O te drogi nikt nie dba, środków na ich naprawę nie posiada żadna gmina wiejska.

Konieczna więc jest pomoc rządowa na naprawę i utrzymanie dróg wiejskich. Liche drogi nie tylko utrudniają dojazd do ośrodków handlowych, lecz nadto uniemożliwiają rozwój niemal wszystkich gmin wiejskich, które co do wyglądu wewnętrznego i zewnętrznego nie postępują nawet o krok naprzód.

Drugą główną bolączką gmin wiejskich jest szkolnictwo powszechne, na które wydatki są większe, jak wszystkie dochody wiejskiej gminy. A dochody gmin są bardzo małe. Składają się na nie podatki: gruntowy i budynkowy, które z powodu ogólnego przesilenia gospodarczego napływają do kas gminnych bardzo skąpo. Mamy nawet gminy, które nie są w stanie zakupić węgla na opalanie szkół, które wskutek coraz sroższej zimy trzeba będzie zamykać.

Naogół zaś daje się bardzo we znaki brak szkół, albo istniejące szkoły są tak małe, że nie mogą pomieścić dzieci, stąd dochodzi przepelnienie poszczególnych

Francja musi posiadać gwarancje, że Niemcy wypełnią zobowiązania pokojowe.

London. Po wizytach premiera Laval'a i ministra Grandiego w Stanach Zjednoczonych sensacją tygodnia politycznego stała się „wyprawa na polowanie” do Anglii francuskiego ministra finansów Flandina. Rozmowa czterech mężów stanu: min. Flandina, oraz ministrów angielskich: Simona (spr. zagr.), Chamberlaina (skarb) i Runcimana (handel) trwała trzy godziny. Treść rozmowy

dotyczyła przede wszystkim sytuacji finansowej, o cłach mówiono niewiele. W sprawie odszkodowań wojennych min. Flandin twardo oświadczył, że reparacje muszą pozostać jako podstawa wykonania przez Niemcy zobowiązań pokojowych. Możliwe są jedynie ulgi w związku z kryzysem.

Odnosnie do długów handlowych Niemiec, min. Flandin oświadczył, że

Francja będzie współdziałała w przekształceniu kredytów krótkoterminowych na długoterminowe, jeśli Niemcy dadzą odpowiednie gwarancje polityczne, zapewniające odprężenie sytuacji międzynarodowej.

Trzecim tematem, poruszonym przez ministrów angielskich w czasie tego historycznego obiadu była sprawa cel prohibicyjnych na towary francuskie, przywożone do Anglii. Min. Flandin uzyskał zgodę rządu angielskiego na obniżenie niektórych cel, zwłaszcza dla wyrobów luksusowych. Wzmailan za to ustępstwo Francja, między innymi, zgodzi się ułatwić przywóz węgla angielskiego do Francji przez zmniejszenie odnośnych stawek ochronnych.

Czwartym i najważniejszym dla Anglików punktem rozmów z min. Flandinem była sprawa podtrzymania i stabilizacji funta. Flandin przyrzekł gotowość pomocy w stabilizacji funta. W tym celu Francja udzieli Anglii większych kredytów pieniężnych, dzięki czemu rząd angielski będzie mógł w razie potrzeby interwenjować na giełdach. Między innymi spłata długu 15 milionów funtów, które Anglia miała oddać Francji w końcu stycznia 1932 r., zostanie przesunięta na termin późniejszy.

Niebezpieczne próby macenia atmosfery Francji w obliczu konferencji rozbrojeniowej.

Paryż. Nie ucichły jeszcze echa konferencji rozbrojeniowej, zwołanej wśród rzybiwego zamieszania pojęć i umysłów, gdy oto nową kampanję, równie podejrzaną, równie tajemniczą, wszczęto w Paryżu w celu przedterminowego zamknięcia sesji parlamentarnej, czyli bodaj nigdy nie praktykowanego we Francji rozwiązania izb i to na cztery zaledwie miesiące przed nowymi wyborami powszechnymi. Jeżeli nie wiadomo skąd wyszła ta oryginalna inicjatywa, to wzmailan dobrze wiadomo, jaki jest jej cel: rozpisac powszechne wybory we Francji nie po konferencji rozbrojeniowej, mającej odbyć się w Genewie w lutym 1932, lecz przed tą konferencją, tak aby zmusić naród francuski do wy-

bierania posłów za lub przeciw rozbrojeniu. Z powyższ. wynika, że kampanja za rozwiązaniem parlamentu ma podłoże tak niesłychanie cyniczne, że nawet „Temps” pisze: „Nadzwyczajny wysiłek czyniony jest obecnie w celu zbalansowania opinii francuskiej, przyczem wysiłek ten prowadzony jest z granicą przez tych, którzy mniej myślą o równoczesnym rozbrojeniu wszystkich, niż o uzyskaniu dla Niemiec prawa zbrojenia się jawnego i dowolnego, oraz doprowadzenia do rewizji traktatów.

Jak widać z powyższego, kampanja rozbrojeniowa nie powstrzymuje się nawet od metod, które doprowadzić mogą aż do wojny cywilnej wśród narodów obojętnych.

Wielkimi siłami pra Chińczycy naprzód.

London. Mimo silnych mrozów panujących w Mandżurji zanosi się znów na poważne walki między wojskami generała Maa i okupacyjną armją japońską. Według doniesień z kwatery głównej gen. Hanjo w Mukdenie Chińczycy rozpoczęli marsz z Hailun na Cicykar. Sztab japoński wysłał natychmiast większe siły z Mukdena do Cicykaru, skąd niedawno ściągnięto główne siły na południe do strefy Czing-Czau. Według prasy japońskiej ofensywa gen. Maa na

Cicykar ma na celu odciążenie większych ilości wojsk japońskich z południa, aby następnie wojska chińskie mogły zakończyć działania w strefie Czing-Czau. Wiadomości te potwierdzają również dane z komendy japońskiej w Mukdenie. Podczas lotów wywiadowczych lotnicy japońscy ustalili poważne przesunięcie sił po stronie chińskiej. Koło Tahuszan ujawniono 1.200 żołnierzy piechoty, 1.000 kawalerji i 50 dział chińskich.

lokali szkolnych. **Budowa nowych szkół jest naogół utrudniona** przez zbyt nie nowacje, które pochłaniają wysokie koszty. **Jeżeli zaś buduje się szkoły, to iście amerykańskie**, na które wieś rolnicza zdobyć się nie może.

Wydatniejsza, jak dotychczas, pomoc na utrzymanie szkół wiejskich jest koniecznością. **Zająć się trzeba projektem ustawy o budowie i utrzymaniu szkół powszechnych**, któreby zdjęła z gmin choćby część dotychczasowych ciężarów szkolnych. Mieszkańcy wsi mają zrozumienie dla oświaty szkolnej i bez szemrania łożą na ten cel. Jednakże nie można zbyt przyciągać śruby podatkowej, która może pęknąć, a skutki załamania się systemu podatkowego mogłyby być katastrofalne.

Tyle szczegółów z referatu naczelnika p. **Wieczorka**, przedstawiającego ca-

łą zgrozę obecnego położenia gospodarczego śląskich gmin rolniczych. Referent ograniczył się do spraw dróg i szkół, jako najważniejszych w obecnych chwilach, bo najwięcej obciążających budżety gmin. Z chwilą ulżenia gminom wiejskim przez zmniejszenie wydatków na zudowę i utrzymanie dróg i szkół, zarządy gmin mogłyby przystąpić do zrealizowania dalszych swych programów, odkładanych z roku na rok ze szkoda dla całej swej ludności.

Podaliśmy wyjątki z przemówienia p. naczelnika **Wieczorka**, ażeby poinformować ogół o ciężkim położeniu wsi rolniczych. **Mieszkańcy zaś tych wsi mają obowiązek współpracować z zarządami gmin nad poprawą tego położenia.** Polska wieś śląska nie może podupaść i musi się ostać mimo ciężkiego położenia gospodarczego!

Zmiany w prasie polskiej na Śląsku Opolskim.

Opole. Niejednokrotnie już wskazywa- liśmy na wzmoczoną dążność władz niemieckich w kierunku wstrzymania rozwoju polskości na Śląsku Opolskim. Walka ta prowadzona była bezwzględnie na wszystkich odcinkach życia polskiego. Szczególnie prasa polska była narażana na szkany ze strony polako- żerczych Niemców. To też by skutecznie przeciwstawić się naporowi ucisku, zaszła potrzeba scalenia i skupienia pracy oświatowo - publicystycznej, wyrazem czego jest zapowiedź przeniesienia „Katolika Codziennego”, wychodzącego w Bytomiu, do Opola od 1 stycznia 1932 roku. Również z dniem tym gazeta ta zmieni nazwę i ukazywać się będzie pod nagłówkiem „Nowiny Codzienne”. W dotychczasowym gmachu „Katolika Codziennego” w Bytomiu znajdzie pomieszczenie pierwsze polskie w Niemczech gimnazjum.

Francusko-sowiecki pakt przyjaźni znajduje się jeszcze w sierz marzeń.

Paryż. Pismo „Wozroждение” zamieszcza korespondencję z Genewy, w której podaje treść rozmowy z pewnym wybitnym przedstawicielem korpusu dyplomatycznego. Dyplomata ten w sposób kategoryczny stwierdza, iż wbrew pogłoskom, rozsiewanym przez bolszewików, pakt o nieagresji między Francją a Rosją sowiecką nie jest podpisany. Nie ma również żadnych podstaw do twierdzenia, iż pakt ten w najbliższej przyszłości będzie podpisany, kwestja ta pozostaje zupełnie otwartą.

TELEGRAMY.

2 kolejarzy ciężko rannych, 4 wagony rozbite.

Sosnowiec. Wczoraj o godz. 2 w nocy pociąg, idący z Łazów do Sosnowca, przejechał pod Ząbkowicami sygnal i wpadł na pociąg towarowy, znajdujący się na stacji w Ząbkowicach. Skutkiem zderzenia 4 wagony pociągu towarowego uległy rozbiciu. 2 funkcjonariuszy, należących do pociągu, idącego z Łazów, odniosło ciężkie rany. Przerwa w ruchu trwała około 2 godzin, wskutek czego pociągi, idące z Warszawy do Katowic i z Warszawy do Krakowa, uległy znacznemu opóźnieniu.

Dolary skusiły sekretarza uniwersytetu.

Kraków. Z polecenia władz, organa policyjne aresztowały sekretarza wydziału lekarskiego uniwersytetu Jagiellońskiego Michała Kipperera. Aresztowanie Kipperera miało nastąpić na skutek bezprawnego wpisu na wydział medycyny jednego ze studentów żydów, za co miał pobrać wynagrodzenie w dolarach. Aresztowanie Kipperera, etatowego urzędnika Uniw. Jag., pozostającego na tem stanowisku od kilku lat, wywołało w sferach uniwersyteckich zrozumiałe poruszenie. Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, poza Kipperem został również aresztowany drugi osobnik, który pełnił funkcję jednego z pośredników w całym łańcuchu przestępczych manipulacji. W aferę tę włączonych jest jeszcze kilka osób.

Pan Prezydent na „Weselu śląskim“.

Warszawa. Z okazji „Miesiąca propagandy Śląska“, Z. O. K. Z. i sekcja teatrów ludowych woj. śląskiego urządził wczoraj w teatrze wielkim uroczyste przedstawienie. Na przedstawieniu tem odegrane było widowisko regionalne Stanisława Ligonia i Al. Kubicza p. t. „Wesele na Górnym Śląsku“. Przedstawienie zaszczylił swą obecnością p. prezydent Rzeczypospolitej.

Kłopot z mózgiem masowego mordercy.

Berlin. Także i po śmierci mordercy düsseldorfskiego sprawa kłopot władzom. Akta w sprawie zejścia Kuertena z tego świata nie zostały jeszcze zamknięte, ponieważ ostatnie słowo ma nauka. W fachowych kołach zainteresowanych, oczekuje się wyniku badania mózgu zbrodniarza. Badania te przeprowadzone są w instytucie anatomiczno-biologicznym uniwersytetu berlińskiego przez prof. Krausego. Mózg Kuertena pokrajano na kilka tysięcy płatków, które obecnie odesłane będą do Monachium do niemieckiego instytutu badań psychiatrycznych. Tam prowadzone będą dalsze badania, które potrwać znów kilka miesięcy.

Miłość córki.

(Podług opowiadania księdza X.)

1)

Było to około r. 1860, gdy mnie, jako młodego kapłana wyprawiono gwałtem za granicę po zdrowie. Pewnej bowiem burzliwej, zimowej nocy wezwany zostałem do chorego górnika, od którego wracając, zbłądziłem wśród śnieżnej zamieci, zaziębiłem się i zachorowałem niebezpiecznie. Po kilku tygodniach wstałem wprawdzie z łoża, ale lekarze orzekli, iż jestem zagrożony suchotami, że tylko zmiana klimatu może mnie uratować.

Ja byłem wprawdzie i do dziś jestem zdania, że powietrze ojcyste jest każdemu człowiekowi najzdrowsze, mniejsza już czy on zdrowy, czy chory, więc nie miałem wcale ochoty opuszczać moich owieczek. Musiałem jednak uleść prośbom rodziny i parafjan, a rozkazem przeczonych i lekarzy.

Wysłano mnie tedy do Szwajcarii, gdzie istotnie po pewnym czasie uczułem się zdrowszy. Co do mnie, to byłem przekonany, że w domu byłoby tak samo, ale lekarze wydali okrzyk tryumfu,

Rzeki polskie w okowach lodowych.

Warszawa. Wisła stanęła pod Zawichostem i Puławami. Na innych odcinkach gęstość kry szybko się wzmacnia. Pod Warszawą kra płynie całą szerokością rzeki. Jeżeli mrozy utrzymają się w dotychczasowej sile, a poprze je wiatr z dołu rzeki — należy spodziewać się, że za trzy dni, tj. w piątek Wisła stanie i pod Warszawą.

Również San stanął. Wczoraj w nocy w całej swej długości zamrzł Bug. Narwią płynie gęsta kra. Raptowny mroz zaskoczył towarzystwa żegluga. Wiele statków nie zdołało dotrzeć już do Warszawy. Przechodzą one w portach prowincjonalnych.

Wczorajsi świadkowie nie wnieśli do sprawy nic istotnego.

Warszawa. Wczorajsza ranna rozprawa przedstawia się zupełnie blado. Nie wniesiono do sprawy nic nowego. Świadek prof. Kulczycki, działacz N. P. R., oświadcza, że celem kongresu krakowskiego miało być pokazanie, że polsowie opozycyjni mają oparcie w masach, a ponadto miał on stworzyć odpowiedni nastrój do wyborów. Po przemówieniu świadka adw. Honigwill proponuje wezwać na świadka adwokata Grossfelda z Przemyśla, z którym Liebermann utrzymywał stosunki listowne w okresie kongresu. Prokurator i sąd zgadzają się na wniosek adw. Honigwilla. Z kolei składa zeznania młody lekarz dr. Michałowicz, sekretarz generalny robotniczych stowarzyszeń sportowych, który zaprzecza, jakoby kursy przysposobienia wojskowego i wychowania fizycznego w Zawodziu organizowane przez P. P. S. miały wychowywać rewolucjonistów. Świadek Jan Dąbski z „Piastra“ opowiada, jak to po przełomie Witos i Kiernik zdecydowali w imieniu klubu głosować za marszałkiem Piłsudskim na prezydenta. Potem przyszły wybory i radykalna zmiana stosunku „Piastra“ do bezpartyjnego bloku, jakkolwiek, jeśli chodzi o konstytucję, nie było wykluczone jakieś wzajemne porozumienie w tej sprawie. Dalej świadek skreśla historię „Centrolewu“ i rolę, jaką „Piast“ w nim odgrywał. Następne zeznanie należy do p. Franciszka Kwiecińskiego, prezesa zarządu N. P. R., który w odpowiedzi na pytanie adw. Ujazdowskiego dowodzi, że o rewolucyjnym charakterze kongresu krakowskiego jego członkowie dowiedzieli się dopiero po kongresie z głosów prasy. Świadek na dwa, trzy dni przed 29 czerwca był na Śląsku, gdzie co do szczegółów manifestacji w Krakowie porozumiewał się z tamtejszą N. P. R. i wydał, jak twierdzi,

Obecne mrozy — jak dotąd — nie stanowią żadnego niebezpieczeństwa dla oziminy. Wiadomości tu i ówdzie kolportowane w prasie o wymarzeniu oziminy, wynikają z niezajomości rzeczy. Najbardziej groźne dla oziminy są mrozy wiosenne. Jesienne natomiast, o ile niema ostrych wiatrów, z reguły są nieszkodliwe nawet wtedy, kiedy nie ma śniegu.

W całym kraju w dalszym ciągu było mroźno i naogół pogodnie. Dzisiaj w dalszym ciągu spodziewać się należy naogół pogody słonecznej i mroźnej.

zarządzenie, by ludzie posiadający nawet legalnie broń, nie zabierali jej ze sobą i ograniczyli się jedynie do „tęchich pałek“. Świadek uważał bowiem, iż jeśli miały zająć wystąpienia ze strony czynników wojskowych, to broń nie pomoże, a jeśli organizacji cywilnych, to pałka wystarczy. Jeżeli zaś chodzi o sam dzień kongresu w Krakowie, to świadek stwierdzić musi, że władze administracyjne i policyjne w tym dniu zachowały się z najzupełniejszą poprawnością. Następnie świadek opisuje historię rozłamu w stronnictwie ludowym, z którego kilku posłów przeszło do bloku prorządowego. W sprawie poszczególnych wypadków napaści na zwolenników opozycji świadek przyznaje, że minister spraw wewnętrznych wszczął w tym kierunku śledztwo.

Proces Sklarka.

Od dłuższego czasu toczy się przed sądem berlińskim proces o wielkie nadużycia w magistracie popełniane przez braci Sklarków. Jako świadka w tym procesie wezwano nadburmistrza Berlina Bössa, którego widzimy na obrazku, wchodzącego do gmachu sądowego. — Onegdaj świadek ten popełnił samobójstwo.

polepszenie przypisali górskiemu powietrzu, zapowiadając mi zarazem, iż dwa lata muszę zostać w Szwajcarii, jeżeli chcę zupełnie do sił i zdrowia wrócić. Ja naturalnie pragnąłem z całej duszy sił i zdrowia, aby mózgi w parafii rzetelnie pracować, przeto zastosowałem się do rozkazu doktorów i postanowiłem wytrwać do lata na onem wygnaniu.

Z początku tęskniłem bardzo za Śląskiem, lecz po pewnym czasie przyzwyczaiłem się nieco do miejsca mego nowego pobytu i jałem się rozglądać wokoło siebie, aby na obczyźnie nauczyć się czegoś, poznając kraj obcy i jego mieszkańców; pocieszając się przytem myślą, że może tę naukę zużytkuję kiedyś dla moich współziomków, gdy wrócę do domu.

Niewielkie miasteczko Ribanville — (czytaj Ribanwil) położone w malowniczej dolinie, otoczone wzgórzami, przeznaczono mi na mieszkanie. Jako chory odwiedziłem przedewszystkiem miejscowego lekarza, pana doktora Mounier (czytaj Munie), człowieka nadzwyczaj szanowanego i kochanego w całej okolicy.

Ponieważ wkrótce zaprzyjaźniłem się z całym domem doktora, a z nim sa-

mym robiłem częste wycieczki do biednych i chorych, przeto po kilku tygodniach mieszkańcy Ribanville i okolicznych wiosek byli moimi znajomymi, a wielu przyjaciółmi.

Chociaż Szwajcarzy są oświeceni, przemysłni i pracowici, jak rzadko który naród, to przecież dużo jest pomiędzy nimi biednych. W Szwajcarii bowiem, jako w kraju niezmiernie gorzystym, w którym są najwyższe w Europie góry Alpy, wiecznym śniegiem na wierzchołkach pokryte, niewiele jest ziemi zdanej do uprawy, to też mieszkańcy tej skalistej krainy trudnią się głównie kucpactwem, przemysłem i hodowaniem wielkich stad bydła, z którego mleka wyrabiają swe własne szwajcarskie sery. Mimo to wszystko wielu Szwajcarów, nie znajdując chleba w domu, choć ziemię rodzinną kochają gorąco, opuszczają na niejaki czas (nigdy nie na zawsze, a przynajmniej wyjątkowo tylko) ojczyznę, aby po za jej granicami szukać zarobku.

Tymczasem bawiąc kilka miesięcy w Ribanville, spostrzegłem ze zdziwieniem, że nikt z miasta i okolicy nie opuszcza domu i nie idzie szukać chleba u obcych. Wogóle ludność tej miejscowości

Przy zepsutym żołądku, zaburzeniach trawienia, niesmaku w ustach, bólu w skroniach, gorączce, zaparciu stolca, wymiotach lub rozwolnieniu już jedna szklanka naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa działa pewnie, szybko i dodatnio. Zadać w aptekach i drogerjach.

Nie mogą darować Chamberlainowi, że ujął się za skrzywdzonym Polakiem.

Berlin. Interpelacja Austina Chamberlaina w Izbie Gmin w sprawie skazania przez sądy niemieckie obywatela polskiego Sternala i dziennikarza pacyfistycznego Osietzkyego za zdradę tajemnic wojskowych odbiła się żywym echem w opinii niemieckiej.

Prasa nacjonalistyczna z „Lokal-Anzeigerem“ na czele demonstruje oburzenie z powodu mieszania się obcego rządu do tak wewnętrznej sprawy Niemiec, jaką jest wymiar sprawiedliwości.

Dziennik wzywa ministra Reichswehry i spraw wewnętrznych Groenera, aby wreszcie żelazną dłońią zniósł pacyfistyczne gniazdo os.

„Berliner Tageblatt“ wywodzi, że wyroki w Wroclawiu i Lipsku wywarły wrażenie, iż Niemcy posiadają tajemnice wojskowe, które usiłują ukryć, ponieważ jest to naruszeniem Traktatu Wersalskiego.

Teraz Węgrów chcą uszczęśliwić swemi weksłami.

Budapeszt. Przybyli tu przedstawiciele rządu sowieckiego w celu prowadzenia pertraktacji w sprawie zamówień dla przemysłu węgierskiego.

Nauczyciel zabił uczenicę.

Bydgoszcz. Zamieszkały w Żelaźnie, powiat kościański, nauczyciel Gron zastrzelił 11-letnią uczenicę Julję Matzko. Aresztowany Gron tłumaczył się, iż strzał padł przypadkowo.

ci była niezwykle oświecona, dzielna i cnotliwa.

Były tu nadto różne urządzenia, związki i towarzystwa, mające dobro powszechne na celu, jakie gdzieindziej dopiero później, z biegiem lat zaprowadzono. Wyglądało to tak, jakby Ribanville i jego okolica wyprzedził inne miejscowości o wiele lat w postępie.

Zastanawiało mnie to bardzo i pytałem o przyczynę tego postępu doktora pana Mounier, lecz ten zbywał mnie tem i owem, przypisywał to wielkiej oświacie, doskonałemu szkoleniu, stowarzyszeniom, lecz skąd właśnie przyszło do tego wszystkiego, nie mówił.

Niebawem spostrzegłem, że zacny lekarz niechętnie o tem mówi, ale właśnie milczeniem swoim zastrzył moją ciekawość, tak, że postanowiłem u innych osób zasięgnąć dokładniejszych wiadomości.

Jednego dnia na samotnej przechadzce spotkałem pewnego zacnego staruszka, mieszkańca Ribanville. Gawędziłszy o tem i owem, wracając razem do domu; pomiędzy innymi spytałem starca, czemu to jego rodzinne miasteczko zawdzięcza tak wielki dobrobyt.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

